सर्गः ५ निद्रावशेन भवता ह्यनवेक्षमाणा पर्य्युत्सुक त्वमवला निशि खण्डितेव। लक्ष्मीर्विनोदयति येन दिगन्तलम्बी सोपि त्वदाननरुचिंविजहाति चन्द्रः ॥ ६७॥ तद्वल्गुना युगपदुन्मिषितेन तावत् सद्यः परस्परतुलामधिरोहतां द्वे। प्रस्यन्दमानपरुषेतर तारमन्तश्चक्षुस्तव प्रचलितभ्रमरञ्च पद्मं ॥ ६८॥

निद्रेति। हि निश्चये लक्ष्मीर्येनसह विनोदयति विनोदं करोति स चन्द्रोपि त्वदानन रुचिं तवाननस्य मुखस्य रुचिं शोभां विजहाति विशेषेण त्यजति किं० लक्ष्मीः भवता निशि पर्युत्सुकत्वमनुरक्तत्वमपि अनवेक्षमाणा अविचारयन्ती किं० भवता निद्रावशेन निद्राया अधीनेनकेव खण्डिता तत्संज्ञा अवला नायिकेव किं चन्द्रः दिगन्तलम्बी दिशः पश्चिमाया अन्ते लम्बितुं शीलमस्य अतो ॥ ६७॥ तदिति। तत्तस्मात् लक्ष्मी ग्रहणकारणात् द्वे वल्गुनासुन्दरेण युगपदेककाले तावन्निश्चये उन्मिषितेनोन्मीलनेन सद्यस्तत्काले परस्परतुला मन्योन्यस्य सादृश्यमधिरोहतां प्राप्नुवतां के द्वे तवचक्षुर्नेत्रं च पुनः पद्मं कमलं किं० चक्षुः प्रस्यन्दमानपरुषे तरतारं प्रस्यन्दमाना प्रकर्षेण चलन्ती परुषात्कठोरा दितरा कोमला तारा यस्मिन् तत् किं० पद्मं अन्तर्मध्येप्रचलित भ्रमरं प्रचलितो भ्रमरो यस्मिन् तत् ॥ ६८॥